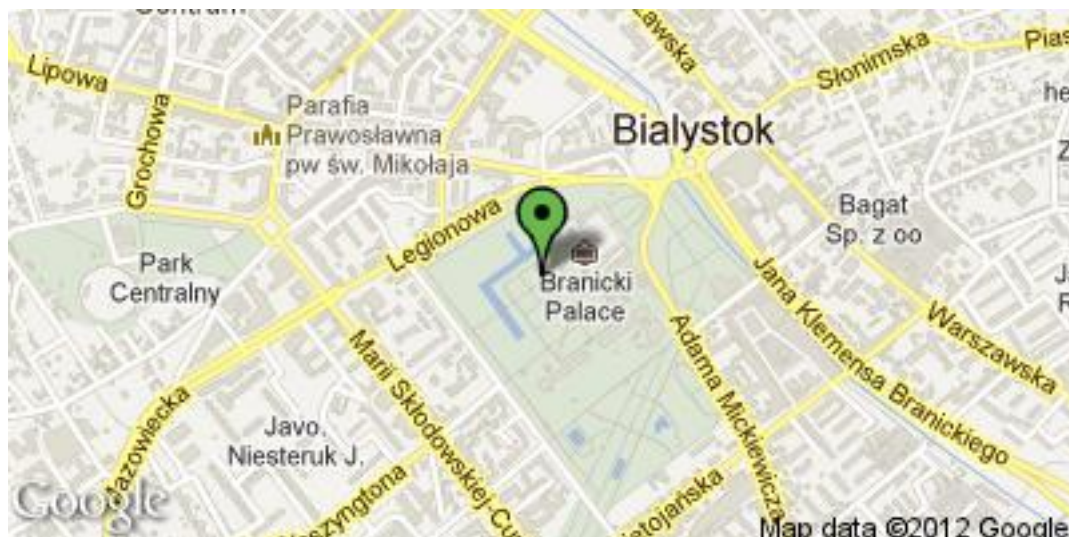

Rzeźby w parku pałacowym (1750 i 1954)

Współrzędne: Szerokość - 53.130075, Długość - 23.164008

Aleja figur w ogrodzie hetmana Jana Klemensa Branickiego powstała w 1752 roku. Z przekazów z XVIII w. wynika, że ozdobiona była ona aż około 200 elementami rzeźbiarskimi, których autorem był najprawdopodobniej Jan Chryzostom Redler. W tej chwili cały zespół rzeźbiarski to 18 figur. 12 rzeźb to oryginały, które w różnym stanie dotrwały do naszych czasów. Są to pochodzące z XVIII wieku: dwie figury Sfinksów, Bachus, Diana, Nimfa z orszaku Diany, Flora oraz dwie wazy ze smokami, dwie wazy z maszkaronami i dwie z głowami faunów. Jedna z rzeźb - Flora przeszła najwięcej i obecnie w niewielkiej części jest oryginalna. Z wiedzy historyków wynika, że już w 1915 r. nie miała obu rąk aż do łokci. 29 lat później rozbito jej głowę i nogi poniżej kolan. Przez kolejne dekady była sukcesywnie dewastowana, a w 1989 r. została zupełnie roztrzaskana. Po konserwacji Florę złożono do baraku z innymi posągami, gdzie w 1996 r. została ponownie zniszczona. Sześć pozostałych rzeźb (czyli Akteon, Apollo, Adonis, Wenus oraz dwie wazy z faunami) powstało w 1954 roku w warszawskim zespole Stanisława Kiliszka, w ramach odbudowy Pałacu Branickich i jego otoczenia. W latach 60. XX wieku wszystkie rzeźby zostały wpisane do rejestru zabytków.

Mimo iż prawdopodobnie w parku pałacowym nie stanie już więcej rzeźb, to zachowany zespół nadal jest jednym z największych na terenie kraju.

Rzeźby ogrodowe wraz z całym parkiem, k. XVII, XVIII, 1945-62, wpisane są do rejestru zabytków pod nr: A-260 z 2.12.1958